

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 153: Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om boligbyggeri, lov om boliger for ældre og personer med handicap og lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. (Revision af reglerne om udgifter til fællesantennener m.v.).

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen). (Fremsat 25/1 95. Første behandling 1/2 95. Betænkning 6/4 95. Anden behandling 18/4 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (S, V, KF, RV, CD og Jacob Haugaard (UP)) mod 20 (SF, FP og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 132: Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 18/1 95. Første behandling 31/1 95. Betænkning 5/4 95. Anden behandling 20/4 95. Ændringsforslag nr. 1-6 af 24/4 95 til tredje behandling af Bent Hindrup Andersen (EL)).

Der var stillet 6 ændringsforslag af Bent Hindrup Andersen (EL).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

Folketinget skal i dag vedtage en ny lovgivning, som betyder, at staten sætter sig uden for reel indflydelse i spørgsmålet om udnyttelsen af Nordsøens energiresourcer.

Set i forhold til det faktum, at Nordsøens olie- og gasreserver slipper op om henholdsvis 10 og 16 år ved en fortsat profitstyret udvinding, anser Enhedslisten denne beslutning for samfundsmæssigt dybt uansvarlig.

Lovgivningen gennemføres med henvisning til EU's regler for det indre marked, ikke af hensyn til dansk energipolitik.

Situationen for udnyttelsen af olien og gassen i Nordsøen er, at der nu hentes mere olie og gas op, end vi selv bruger herhjemme. I den situation er det ekstra vigtigt for samfundet at bevare den fulde indsigt med, kontrol med og styring af udnyttelsen af Nordsøens ressourcer af hensyn til den langsigtede energiplanlægning, af hensyn til forsyningsikkerheden og af hensyn til de økonomiske aspekter.

Lagrene er begrænsede og skal efter Enhedslistens mening udnyttes fornuftigt ud fra en langsigtet energipolitik, men regeringen og de borgerlige partier har nu valgt det stik modsatte, hvorfor det bliver kommende koncessionshavere, som reelt kommer til at bestemme, hvor meget der skal hentes op, og hvor meget der skal eksporteres.

Ingen skal være i tvivl om, at Enhedslisten til enhver tid kæmper for at omstille energiproduktionen, så vi helt afskaffer anvendelsen af fossile brændsler, og vi har fremlagt et oplæg til en handlingsplan herfor. Imidlertid vil det tage mange år, og det er vigtigt, at en fornuftig

udnyttelse af de danske Nordsøressourcer indgår som et led i den omstillingsproces. Ved dagens lovgivning fralægges regeringen og de borgerlige sig imidlertid enhver mulighed herfor.

Enhedslisten har stillet en lang række ændringsforslag, som kunne rette op på de værste elementer i lovforslaget:

Det drejer sig om at sikre statslig vetoret i koncessionshavernes beslutningsprocedure og ikke overlade det til en eventuel aftale herom i forbindelse med hver enkelt af de kommende koncessioner. Vetoretten skal lovfæstes.

Det drejer sig om, at samfundets forkøbsret til ressourcerne vil blive fjernet. Dette kan vi ikke få til at harmonere med begrebet forsyningsikkerhed. Derfor skal der ikke pilles ved forkøbsretten.

Og det drejer sig om den samfundsmæssige kontrol med koncessionshaverne, som stort set fjernes via lovforslaget. Kontrol er måske vigtigere nu end nogen sinde.

Jeg opfordrer til, at Folketinget tilslutter sig disse ændringsforslag, så de danske borgere ikke må se i øjnene, at spillet om Nordsøenergi ikke alene på det økonomiske, men nu også på det planlægningsmæssige og forsyningsmæssige område helt lægges i hænderne på de multinationale selskaber.

Anni Svanholt (SF):

Enhedslisten er jo kommet med en række ændringsforslag meget sent og har åbenbart ikke ønsket, at de skulle behandles i udvalgsammenhæng; men de spørgsmål, der her rejses, er jo grundigt behandlet og også besvaret i udvalgssammenhæng.

Jeg vil gerne gøre det klart, at en række af de punkter, som Enhedslisten her stiller ændringsforslag om, er direkte i strid med direktivet.

Med hensyn til offentlig inddragelse, som et af spørgsmålene vedrører, vil der fortsat være offentlig inddragelse på samme måde, som der er i dag vedrørende VVM-vurderingerne. Der vil være præcis den samme offentlige inddragelse.

Så vi mener fra SF's side, at ændringsforslagene vel er stillet, for at Enhedslisten skal have mulighed for at stemme imod lovforslaget, fordi Enhedslisten grundlæggende er imod denne ordning.

Vi skal bare lige huske på, at den ordning og det lovforslag, der nu er til tredje behandling, er resultatet af de forhandlinger, der i sin tid blev

ført af den tidligere energiminister, som dermed gik ind og afværgede den værste liberalisering. Hvis Folketinget ikke var gået ind, og hvis SF ikke var gået ind i de forhandlinger, havde vi altså slet ikke fået de muligheder, der er i dag for, at staten stadig væk kan være med.

Vi vil hermed afvise Enhedslistens ændringsforslag.

Formanden:

Vi er nødt til at tage det i en lidt anden rækkefølge end efter forretningsordenen, men alle skal nok komme til.

Knud Enggaard (V):

Enhedslisten har jo valgt at markere sig med en række synspunkter, hvorved man ønsker at føre tilværelsen tilbage til en situation, som vi kendte for en årrække tilbage.

I Venstre mener vi, at en vedtagelse af Enhedslistens forslag ville give en helt forkert udvikling. Vi er kommet ind i en tid, hvor vi har en anden konkurrencesituation, og hvor baggrunden for den form for styring af vores energipolitik, som man fandt frem til i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne, er væk; den situation eksisterer ikke længere. Vi har en situation, hvor der i højere grad hersker almindelig konkurrence, og det er Venstre tilfreds med.

Vi tager det som et vigtigt symptom, at Enhedslisten her ønsker at markere sig; men jeg har også noteret med stor interesse, at Socialistisk Folkeparti har valgt at tage afstand fra Enhedslistens mere ideologiske synspunkter og bevæger sig i realiteternes verden med hensyn til en stillingtagen til disse ændringsforslag.

Jeg går i øvrigt ud fra, at regeringen har en tilsvarende holdning. Når SF har kunnet have den, må regeringen vel også have den.

Eva Møller (KF):

Også Det Konservative Folkeparti vender sig imod de ændringsforslag, der her er stillet af Enhedslisten.

Nu skal man naturligvis give et så forholdsvis nyt parti som Enhedslisten en relativt lang snor, men det kan alligevel undre mig – i lyset af den udvalgsbehandling, vi har haft, hvor vi har været meget grundigt inde på de områder, som belyses i Enhedslistens ændringsforslag – at man ikke har fundet anledning til at rejse spørgsmålene, få dem med i den politiske diskussion og få dem behandlet på ganske normal vis i udvalget.

Vi mener, at det er en tilbagevenden til tilstande, som vi ikke ønsker. Vi mener, at vi har den rigtige balance med den ændring af loven, vi får nu, således at Folketinget er inddraget og dermed kan sikre offentlighedens interesser.

Vi vil altså afvise Enhedslistens ændringsforslag.

Kim Behnke (FP):

Enhedslisten har valgt at komme med 6 mærkeringsforslag i dag, og det er jo Enhedslistens parlamentariske ret at vælge den fremgangsmåde.

Vi har haft et meget langt og meget grundigt udvalgsarbejde om dette lovforslag, og Enhedslisten kunne have fået ændringsforslagene til at indgå i udvalgsarbejdet. Enhedslisten kunne også have benyttet den mulighed, som man har under udvalgsarbejdet, nemlig at få tingene kommenteret af ministre osv.

Men tager vi så selve indholdet af hr. Bent Hindrup Andersens indlæg i dag, bygger det på to temaer, for det første, at ressourcerne er ved at slippe op, og for det andet, at vi skal have forsyningsikkerhed.

Der er jeg nødt til at sige, at det er jo netop derfor, vi har gennemført fjerde udbudsrunde, det er jo derfor, vi gennemførte tredje, anden osv. udbudsrunde. Formålet med disse udbudsrunder er jo at lokke disse multinationale koncerner, som Enhedslisten har så meget imod, til at finansiere en undersøgelse af, hvilke forekomster af kulbrinter der er på bunden af Nordsøen.

Det bliver dels danske, dels udenlandske firmaer, som over de næste 6 år skal betale ganske mange hundrede millioner kroner for at få foretaget disse undersøgelser. Hovedparten af undersøgelserne vil givetvis resultere i, at man må konstatere, at de fund, der er, enten er meget små og slet ikke brugbare, eller at de først vil være kommercielle ved højere oliepriser, end vi kender i dag.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor Enhedslisten har noget imod, at vi, det danske samfund, på den måde lader private firmaer betale for at give det danske samfund 1) oplysninger om forekomster på Nordsøens bund og 2) en øget forsyningsikkerhed. For resultatet af undersøgelserne vil jo også være, at man finder kulbrinter, og dermed har vi et større volumen at trække på i årene fremover.

At kulbrinterne er ved at slippe op, er jo et yderligere argument for, at man kommer i gang

med at få foretaget nogle undersøgelser derude, for at vi kan sikre os, at vi, når de forekomster, vi kender i dag, slipper op, har fundet noget nyt.

Hvis vi går tilbage til dengang, man startede med at søge derude på bunden af Nordsøen i slutningen af 1960'erne, så var forventningerne til, hvor meget olie og naturgas man kunne finde, meget beskedne i forhold til den mængde, vi siden da har fundet, og den mængde har vi jo fundet, fordi der er private virksomheder, som vil ofre disse mange hundrede millioner kroner for at få disse dyre undersøgelser gennemført; så jeg forstår slet ikke Enhedslistens argumenter.

Langt mere troværdigt er det jo selvfølgelig, når Enhedslisten ikke mener, at Danmark skal leve op til EU's direktivtekst. Det er fair nok at have det synspunkt, men sagen er bare den, at når et direktiv er vedtaget, så er det gældende ret. Og det vil sige, at hvis vi ikke implementerer det i dansk lovgivning, kan private firmaer gå ud og agere efter direktivets tekst, og hvis vi forsøger at stoppe dem, ja, så kan man føre retssager, men da vil Danmark tabe. Det er en måske lidt kedeligere del af EU-samarbejdet, at når disse direktiver er vedtaget, så gælder de og har retsgyldighed i Danmark.

Og det tredje tema, som Enhedslisten har taget op, er så selve det betonsocialistiske synspunkt, at det er staten, der skal stå for det her, og private skal holde sig udenfor. Dertil er kun at sige, at stater ganske mange steder i verden har tabt penge og ganske mange steder i verden ikke har formået at få noget fornuftigt ud af det her.

Vi har i Danmark de allerbedste erfaringer med at lade dette område være varetaget af private virksomheder. De erfaringer synes jeg vi skal køre videre med. Derfor glæder vi os over, at resultatet af den seneste udbudsrunde har betydet, at der kommer nye aktiviteter i gang på Nordsøen. Det giver arbejdspladser i Danmark, og det giver mere olie og naturgas til glæde for den danske samfundsøkonomi.

Som konklusion må jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte de 6 ændringsforslag fra Enhedslisten.

Erik Mortensen (S):

I lighed med de øvrige ordførere må jeg erkende, at disse ændringsforslag er kommet meget, meget sent, og at en reel udvalgsbehandling ikke har været mulig.

Baggrunden for ændringsforslagene er jo reel nok, for det er ressourcespørgsmål, og ingen kan være uvidende om, at det er begrænsede ressourcer, vi taler om.

Imidlertid er der et par forhold, der forhindrer, at der kan blive almindelig opbakning bag det her, bl.a. det helt formelle, at EF-direktivet jo foreskriver, hvordan vi skal handle.

Og så er der jo altså noget helt konkret omkring investeringslyst, som også andre har nævnt her. Jeg kan næppe forestille mig, at de investeringer, som vi forventer i vores område af Nordsøen, vil blive gennemført med de begrænsninger, vi i givet fald skulle pålægge disse investorer, og mig bekendt er de af et sådant omfang, at vi næppe kan forvente en statslig investering, hvis vi kunne forestille os, at vi gik over til den model.

Endelig må jeg også sige, at med det lovforslag, der nu foreligger, er der bestemt ikke totalt set tale om en begrænsning i forhold til de regler, vi har arbejdet med for efterforskningen til udvinding i Nordsøen.

Derfor kan Socialdemokratiet selvfølgelig ikke støtte ændringsforslagene; vi anbefaler tværtimod lovforslaget som helhed til vedtagelse.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det, der er tale om, er, at vi i dag kan konstatere, at der udvindes mere olie og gas af Nordsøen, end vi selv bruger herhjemme. Det er altså forretningsmotivet, der er det dominerende: Vi sælger ud af olie og gas, langt mere end der bruges i Danmark i dag.

Det, der ligger i det nye forslag til koncessioner, er, at man fremover ikke må gå ind og etablere et flertal imod det, hvis det går imod de forretningsmæssige principper. Det synes vi er uholdbart.

Det bliver også nævnt, at lovforslaget har været behandlet grundigt. Det er rigtigt, at vi har stillet en masse spørgsmål, men vi har ikke fået svar. Vi har ikke fået svar på det meget vigtige spørgsmål, som bl.a. også blev nævnt af Socialdemokratiets ordfører her til sidst: Hvordan er mulighederne for at etablere et statsligt selskab som efterfølger af DUC?

Jeg vil tillade mig at citere fra spørgsmålet; det er spørgsmål 64:

»I forlængelse af besvarelsen af spørgsmål 39, jf. bilag 8, ønskes oplyst, om lovforslaget indeholder et juridisk grundlag, som gør det muligt at udvikle et statselskab, som alene eller sammen

med andre kan overtage DUC's rolle, når DUC-koncessionen ophører.«

Og svaret på det spørgsmål er – jeg citerer kun den sidste del af det:

»Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 39, er der tale om en hypotetisk situation, som der må tages stilling til, når eller hvis den opstår.«

Noget så banalt som spørgsmålet om, hvorvidt man inden for det nye juridiske grundlag, der nu etableres for koncessionerne, kan etablere et statsligt selskab, der eventuelt sammen med andre kan overtage koncessionerne, kan vi ikke få svar på.

Det, der er det interessante i det her, er for mig at se, at det også er en radikal ændring i hvert fald i forhold til det, der tidligere har været Socialdemokratiets grundlag for at forholde sig til Nordsøen.

Jeg synes også, at det er et principielt spørgsmål om, hvordan den lovgivende magt fungerer, når man ikke kan få et svar med oplysning om konsekvenserne af det her nye juridiske grundlag. Selvfølgelig må det kunne oplyses, om det er muligt eller ikke muligt at udvikle et statselskab, der kan overtage DUC's rolle; men det har vi ikke kunnet få oplyst.

Det er især til fru Anni Svanholt, der siger, at det har været diskuteret i rimeligt omfang og der har været rigelig lejlighed til at stille spørgsmål. Det har vi også gjort, men vi har ikke kunnet få noget svar. Vi mener, at det er et principielt spørgsmål i forhold til, hvordan den lovgivende magt skal fungere. Det er muligt, at det er nok for SF, men det er ikke nok for Enhedslisten ikke at få et svar på det spørgsmål.

Jeg vil henvise til, at sagen også er vigtig at få belyst ud fra den synsvinkel, som Socialdemokratiet anlagde i begyndelsen af 1980'erne, hvor man fremhævede produktionslinjen frem for beskatningslinjen. Dengang satsede man på afgørende statslig produktionsdeltagelse og gav samtidig køb på beskatningslinjen. Som bekendt led man nederlag på begge fronter set i bakspejlet. Derfor må også både Socialdemokratiet og SF være stærkt utilfredse med det svar, vi har fået på spørgsmål 64.

Eller også er vi havnet i en situation, hvor Socialdemokratiet hverken går ind for skærpet beskatning eller for i det mindste et forsøg på at fastholde produktionslinjen, nemlig en afgørende statslig deltagelse i olieudvindingen.

Kim Behnke (FP):

Jeg er nødt til at korrigere hr. Bent Hindrup Andersen.

Danmark er desværre endnu ikke selvforsynende, hvad angår olie. Vi er det, hvad angår naturgas, og så rigeligt endda, at vi er i stand til at eksportere af det.

Det er selvfølgelig rigtigt, at brutto vil meget af den olie, der bliver hentet op fra Nordsøen, blive solgt til spotpriser, alt efter hvad der nu kan opnås. Der er en bruttoimport af olie, men tager vi en nettoberegning, dækker Danmark næsten hele sit olieforbrug i øjeblikket, men dog ikke det hele.

Det, vi kan glæde os over, er, at de kulbrinter, vi henter op af Nordsøen, hvis vi ikke hentede dem op derude ville belaste vores betalingsbalance med mellem 5 og 6 mia. kr. om året. Det er altså penge, vi har glæde af, som hele den danske samfundsøkonomi har glæde af, fordi vi ellers skulle have købt det i udlandet.

Og for naturgassens vedkommende er det jo klart, at når man har en overproduktion af naturgas, så har man to valgmuligheder. Den ene mulighed er at sige: Vi lader det ligge i undergrunden og afventer, at der senere bliver brug for det. Men med den økonomi, det danske samfund har i øjeblikket, er det samfundsøkonomisk klogt at sælge, at have en eksport af naturgas og dermed gavne den danske betalingsbalance.

Jeg ved ikke, hvordan Enhedslisten havde forestillet sig, at vi skulle klare en forværring af vores betalingsbalance på 5-6 mia. kr. Det er helt uhørt. De kulbrinter har vi sandelig samfundsøkonomisk haft meget stor glæde af.

Når man så bruger begrebet forsyningsikkerhed, er det rigtigt, at den er på over 100 pct., men det er altså for naturgas og olie under ét. For oliens vedkommende har vi ikke nået de 100 pct. endnu. Men hvis der bliver fundet mere olie under fjerde udbudsrunde, er der da en forhåbning om, at vi når op over 100 pct., og det er jo da glædeligt. Det er absolut glædeligt for den danske samfundsøkonomi. De tilstande, vi oplevede i 1970'erne med oliekrise osv., er en saga blot. Og det skal vi da glæde os over, frem for at Enhedslisten står her og brokker sig over, at det er blevet tilstanden. Det skal vi glæde os over.

Erik Mortensen (S):

Til hr. Bent Hindrup Andersen må jeg igen sige om spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt at

danne et statsligt selskab, hvor svaret var, at det er en hypotetisk situation, at det er jo nok så rigtigt, som det er formuleret. For uanset hvilken model man måtte vælge, bliver der tale om en betragtelig statslig deltagelse også økonomisk, og man har lige fra starten af vores olieaktiviteter sagt, at det kan eller vil staten ikke på noget tidspunkt hverken deltage i eller finansiere 100 pct., som tilfældet i givet fald ville være.

Med hensyn til, hvad der er Socialdemokratiets holdning til skærpet beskatning af eventuel kulbrinteudvinding, må jeg igen sige, at man også må forholde sig til virkeligheden. Der skal være noget at beskatte.

Det vil sige, der skal være en operatør. Der har ikke været ønske om eller vilje til at danne et statsligt selskab, men vi har stadig væk licitationsmodellen, og vi har private operatører. Hvis vi skal forholde os til den skærpede beskatning, skal der også være noget at beskatte, og hvis ikke aktiviteten er lukrativ eller rentabel for de operatører, vi har i felten, bliver der ikke nogen beskatning.

Der er ikke nogen ændret holdning hos os; det er kun et spørgsmål om at forholde sig til realiteterne.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Da jeg ikke har været deltager i udvalgsarbejdet, skal jeg ikke blande mig i den side af sagen, om alt er oplyst osv., men jeg tror, der er grund til at bringe lidt historie ind i det.

Når jeg tænker tilbage i tiden, hvor jeg selv boede på Amager, husker jeg, at folk triumferende fastslog, at A.P. Møller overhovedet ikke havde held til at komme igennem med sin store indsats. Det endte heldigvis med, at det private initiativ, drevet af ikke mindst A.P. Møller, skabte store muligheder.

Det næste, jeg husker, er, at vi her i Folketinget havde en diskussion om baggrunden for Danmarks valutaunderskud. Det steg på et år med 12 mia. kr. Hvorfor? Fordi olieprisen steg med 12 mia., så Danmark måtte på 1 år af med 12 mia., fordi vi skulle købe olien udefra. Sammenlignet med situationen nu må man sige, det er totalt forandret, og det kan vi takke det private initiativ for.

Derfor er der ingen grund til at mistænkeliggøre det, der hedder storkapitalen, den internationale finans og alt det dér; det er en gammeldags diskussion.

Dernæst er der ingen grund til at tro, at man nede i EU skulle være mindre interesseret i at begrænse monopolers indflydelse, end vi er i Danmark, men det er ikke bare interessen, det gælder om. EU har langt større mulighed for at begrænse internationale monopoler, end Danmark har, og derfor er der ingen grund til frygt for det, man nu står over for.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Til hr. Erhard Jakobsen vil jeg sige, at jeg ikke mener, at fordi A.P. Møller har været i stand til at udvinde olie, er det det samme som, at et statselskab ikke ville være i stand til at udvinde olie. Det er ikke nogen argumentation.

Samtidig har vi også i dag et statsejet aktieselskab på naturgasområdet, og vores tanke er, at det eventuelt kunne være udmærket, hvis det var netop DONG, der var med til at overtage koncessionerne, når de på det tidspunkt skulle genforhandles, og det er derfor, vi har stillet spørgsmålene om, hvad udviklingsperspektiverne er for et statsejet selskab, men det kan vi ikke få svar på. Det var den ene ting.

Den anden ting er til hr. Kim Behnke: Det er jo sådan, at siden 1990 er udvindingerne steget voldsomt, og det er rigtigt, at det især er på naturgasområdet. Der tages mere ud af Nordsøen i dag, end vi selv bruger, for at lave forretning på det.

Samtidig kan man notere sig det groteske, som selvfølgelig har en del af sin forklaring i de faldende priser og sådan noget, at det skatteprovenu, der kommer ud af det fra DUC, er dalet væsentligt siden 1990, og det vil vi gerne have lavet en undersøgelse over. Vi vender tilbage til, hvordan det egentlig forholder sig med det provenu. I forhold til skatteprovenuet dengang er det faldet i størrelsesordenen 4,6 mia. kr. Der er forskellige ting, der gør sig gældende, bl.a. at der en faldende pris på olie, men det burde så være fulgt op af nogle afgifter, som kunne begrænse dræningen af vores ressourcer i Nordsøen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ikke for at vi skal fortsætte denne debat ret meget længere, men blot for at korrigere den misforståelse, hr. Bent Hindrup Andersen gør sig skyldig i.

Vi kan selvfølgelig ikke kræve skatter af andet end af de faktiske priser, og når oliepri-

serne er faldet markant i de senere år – bl.a. med store tab for de forskellige virksomheder, der deltager – er det klart, at så falder skatteprovenuet, men vi beskatter altså på den måde, at der af alt det, der går igennem røret, betales en olie-rørsafgift.

Vi beskatter også i form af en kulbrinteafgift, og hvis aktieselskabet, som har indtjeningen, får et overskud som følge af særlig høje oliepriser, er der også en lovgivning, der sørger for, at man klipper toppen af dér.

Hvis Enhedslisten vil have beskattet disse kulbrinter yderligere, er der ingen rimelighed i tingene. Det er jo de private firmaer, der har båret alle investeringerne, som hr. Erhard Jakobsen var inde på tidligere. Mange, mange milliarder danske kroner er investeret ude i Nordsøen, og så kan man jo ikke komme med en øjeblikstragtning her i 1994. De private virksomheder har da et krav på at få forrentet de penge, de har investeret. Alt andet ville da være aldeles uanstændigt, medmindre man har den betonmarxistiske holdning til tingene, som man har i Enhedslisten.

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):

Jeg må sige, at det kun kan indgyde respekt hos den fungerende miljø- og energiminister at se, med hvilken stor energi de energipolitiske ordførere kaster sig over de seks ændringsforslag, der er stillet af Enhedslisten her ved tredje behandling, og som fungerende minister, der her i den seneste tid har måttet læse op fra Folketingets første og anden behandling af sagen, må jeg sige, at det indgyder endnu mere respekt, at man tager så stor en debat om spørgsmål, der allerede har været diskuteret både ved første behandling og ved anden behandling, og som også er omfattet af lovforslagets bemærkninger, hvortil kommer den lange række spørgsmål, som har været stillet i Det Energipolitiske Udvalg, og som er besvaret af miljø- og energiministeren.

Jeg skal bekræfte de ordførere, der har sagt, at i hvert fald fire af Enhedslistens ændringsforslag direkte strider mod det direktiv, vi nu skal implementere i dansk lovgivning, nemlig koncessionsdirektivet.

Jeg ser intet grundlag for på baggrund af den lange række af besvarelser, der er givet både under første og anden behandling, og de skriftlige besvarelser fra miljø- og energiministeren at gå yderligere i detaljer med de konkrete ændringsforslag, der nu er stillet af Enhedslisten.

Jeg kan sige på regeringens vegne, at vi har været utrolig glade for, hvordan de politiske partier har håndteret denne store sag i Folketinget, og vi er glade for, at vi har fået så stor og bred en tilslutning til det lovforslag, der nu søger for, at vi får implementeret det direktiv, som skal på plads i dansk lovgivning.

Jeg vil dog knytte en enkelt kommentar til de fremførte bemærkninger fra hr. Hindrup Andersen, der gladelig fra Folketingets talerstol påstår, at der her er tale om en begrænsning i offentlighedsproceduren. Det er jo i hvert fald ikke i overensstemmelse med virkeligheden. Det er jo sådan, at denne ændring med VVM-direktivets bestemmelser er en klar udvidelse af offentlighedsproceduren i forhold til den gældende retstilstand. Jeg synes, at det også skal siges fra Folketingets talerstol, at det i hvert fald er argumenter, der ikke er i overensstemmelse med virkeligheden.

Regeringen kan af gode grunde ikke støtte de af Enhedslisten stillede ændringsforslag og anbefaler dem til forkastelse.

Knud Enggaard (V):

Med fare for, at det er på kanten af forretningsordenen i forbindelse med en debat om ændringsforslag, vil jeg bare kort sige til regeringen, at jeg tror, det er meget prisværdigt, at regeringen i sit arbejde med dette forslag har vist en vilje til at imødekomme nogle af de synspunkter, som f.eks. Venstre har anlagt i forbindelse med dette forslag.

Vi anser det for meget vigtigt, at der er stor bredde bag en sådan lovgivning. Det er min egen erfaring fra min tid som energiminister, at er der noget, den internationale og danske olie-verden lægger vægt på, så er det, at der er bred politisk opbakning bag det regelsæt, som findes, og at man har tillid til, at det også eksisterer efter et folketingsvalg og efter et regeringsskifte. Derfor synes jeg, at regeringen bør have anerkendelse for, at den har været imødekommende, sådan at der har kunnet opnås en sådan stor bredde også om de principielt lidt mere ømtålige og vigtige ting. Dermed er der skabt et godt fundament for, at den videre udvikling på olie-gas-området i det danske område vil kunne forløbe til alles fordel.

Så jeg beder den fungerende minister viderebringe min anerkendelse til den minister, som i dag er in absentia.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 af Bent Hindrup Andersen (EL) forkastedes, idet 4 stemte for, 110 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2-6 af Bent Hindrup Andersen (EL) forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 113 stemmer (S, V, KF, SF, FP, RV og CD) mod 4 (EL); 1 (Jacob Haugaard (UP)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 35: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (International beskatning).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 2/11 94. Første behandling 9/11 94. Betænkning 6/4 95. Anden behandling 20/4 95. Ændringsforslag nr. 1-10 af 24/4 95 til tredje behandling af skatteministeren).

Der var stillet 10 ændringsforslag af skatteministeren.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-10 af skatteministeren vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.